

απλο, όπως σου είπα: Θα πρέπει το κράτος να εξουσία να δείξει τους πολίτες ότι δεν τους ικανοποιεί, αξιολογεί και επιβραβεύει αυτοί είναι οι δείκτες, αξιολογικοί και επιβραβευστοί πολίτες και να καταδικάζει αυτούς που πατούν και όχι το αντίθετο (κάτι που γίνεται κ. με τους κάθε χρόνο φορολογικούς διακανώνων μεγάλων φοροφυλάδων), ότι δεν ελέγχονται εργαζόμενοι που είναι η πιο εύκολη και ηθικολογική ομάδα που δεν μπορεί να το κλέψει. κρήματα που του παίρνει πιάνουν τόπο και εμείς υπουργών και διάφορων παρατραχάμετα τα χρήματα του θα έχει καλύτερη υγεία, παιδεία. Ότι αυτά τα χρήματα επενδύονται σε για μια καλύτερη κοινωνία.

Ποι ο πολιτικός έμπρακτα να δείξει ότι έχει την 1 με τον λαό του. Δεν φτάνει οι πολιτικοί μας να δίνουν ότι κάνουν και αυτοί περικοπές στους μισούς, αλλά από την άλλη μεριά να δίνουν χρηματοδοτήσεις σε ημετέρους ή να εισπράττουν διάδομα επιτροπών και να αυξάνουν τις ατέλει έτσι ώστε να είναι μια ή άλλη.

Ποι παιδί πολιτικού να ηγαίνει σε δημόσιο κρεβατίο, ποτέ πολιτικό να είναι ασθενής και να είναι σε ράντζο διάδρομου νοσοκομείου; ήσει υπουργό να σας πει και να γνωρίζει πόνα κιάλο ψωμί; Σίγουρα δεν θα ξέρει.

Ποι λήτες και οι πολιτικοί δεν κατανοήσουν ότι η 1 είναι αμοίβη και ειλικρινής και αν οι πολιτικοί δεν αλλάξουν πρώτοι νοοτροπία, η χώρα θα είναι και θα ηγαίνει από το κακό στο χειρότερο φόρου, φόρου, μόνο στους μισθωτούς, συνταξιούχους, δηλαδή σε αυτούς από τους πορεί να τους εισπράξει εύκολα και σίγουρα.
Χρήστος Η. Χαλαζιάς

Κορυφαίος καθησ που έφυγε

Ο κόσμος απώλεσε έναν κορυφαίο δάσκατον Γιάννη Μανωλεδάκη, που δίδαξε και ανέλιξε νομικών. Δεν έχει νόημα να μιλήσουμε για τημονική προσφορά του γιατί είναι αδιαμφισβητού για το πλοούρο συγγραφικό του έργο (30 νικά βιβλία και πάνω από 200 μελέτες), που λεί παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές. Του ξεχώριζε τον Γιάννη Μανωλεδάκη και τον σε σύμβολο της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ ήμηλο ήθος του ως επιστήμονα και ανθρώπου. ήμονας διέυρυνε αισθητά τους ορίζοντες της σκέψης και πρόβαλε τους νομικούς ως μαχόμπερασιπιστές της ανθρώπινης ελευθερίας... ήπικε στην πανεπιστημιακή κοινότητα και σε διειεδο και ήταν πνευματικό κεφάλαιο για το ΑΠΘ μική του Σχολή, ενώ το μεσαπτυχιακό της Ποιστήμης στο οποίο δίδασκε ήταν περιζήτητο.

Πρώ όμως σε μια άλλη πλευρά του Γιάννη Μαν, στο σπάνιο ήθος του ανθρώπου. Ήταν σε υπεύθυνος, άνθρωπος της μεγάλης συμφορής, που επιδιώκει και να προσδώσει αξιωματικά και

συνείδητα αν αναρωτηστούμε ο ρόλος και οι δικαιοδοσίες της Διπλωματικής Υπηρεσίας. Η ιδέα δεν είναι νέα. Κατά καιρούς αναπαράγεται τεχνιέντως και από άτομα υπηρεσιακής κυρίως προέλευσης, που προσφάτως ορέγονται υποσώφικη. Περίεργος, όμως, είναι η απάντηση που δίνει και από την ΕΔΥ. Όμως, πόσο χρήσιμη θα ήταν η επαναφορά ενός θεσμού που έχει de facto καταργηθεί από τη δεκαετία του '50 και έχει de jure αντικατασταθεί από γενικό γραμματέα που νόμα προέρχεται από τη Διπλωματική Υπηρεσία;

Πριν από έναν χρόνο, σε δημοσίευση στην έγκριτη εφημερίδα σας, είχα αναφερθεί στο γεγονός της «ξενιτιάς» για τους επιστήμονες της χώρας μας. Έναν χρόνο μετά, θα αναφερθώ σε ένα πραγματικό γεγονός που είναι αποτέλεσμα της κρίσης και της κατάστασης που επικρατεί αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα. Θα αναφερθώ στους νέους που μένουν ή θα μείνουν στην Ελλάδα, που κινδυνεύουν όμως να έχουν χαμηλό επίπεδο μόρφωσης. Η οικονομική κρίση οδηγεί πολλές οικογένειες να σταματούν τα παιδιά τους από τα μαθήματα ξένων γλωσσών, ενώ σταματούν ή μειώνουν κατά πολύ και τις ώρες από φροντιστήρια που ενισχύουν και βοηθούν ειδικά τους μαθητές των τελευταίων τάξεων του Λυκείου. Επίσης, οι υποψήφιοι στα ΑΕΙ - ΤΕΙ

Έκθετη η ΕΛΑΣ

οι κόβλποτι. Χρόνια τώρα οι κουκουλοφόροι δρουν παρασκηνιακά και το χειρότερο είναι πως αυτοί που προκαλούν όλα αυτά τα επεισόδια είναι και αυτοί που φέρουν την ευθύνη για τον θάνατο των 3 υπαλλήλων της ΜΑΡΦΙΝ.

Οι φρικιαστικές αυτές εικόνες έκαναν τον γύρο του κόσμου κι έτσι γίνουμε ρεζιλι στην υφήλιο για άλλη μια φορά. Καλού-

Η αλήθεια για το σπίτι του Κεϊμιάλ

Με τις σαρωτικές αυτές αλλαγές σε τι θα ωφελοούσε σήμερα η αναβίωση του θεσμού «μονίμου» υπυπουργού Εξωτερικών; Θα αναβαθμιζόταν άραγε η Διπλωματική Υπηρεσία που από ετών είναι απαξιωμένη; Η απάντηση θα ήταν θετική αν η υποβάθμισή της οφειλόταν μόνο στην έλλειψη κάποιου συντονιστικού πολιτικού υπηρεσιακού οργάνου. Όμως τα ΥΠΕΕ δεν εκσυγχρονίστηκαν και δεν προσαρμόστηκαν στις νέες διεθνείς

Οι μορφωμένοι θα είναι έξω και οι άηλιοι θα είναι εδώ...

δηλώνουν σχολές μόνο στην περιοχή διαμονής των γονέων τους (π.χ. αν μένουν στην Αθήνα δηλώνουν μόνο σχολές της Αθήνας, άρα αν περάσουν σε κάποια άλλη περιοχή δεν ηγαίνου). Αν προσθέσουμε και τις περικαπές των μισθών στους καθηγητές τους Δημοσίου, τη μείωση των σεμιναρίων τους, τη μη πρόσληψη στα κενά που υπάρχουν και την όλη κατάσταση που ζούμε και αυτοί όπως όλοι οι Έλληνες, χρειάζεται πράγματι μεγάλη προσπάθεια και φιλότιμο για να μπορέσουν να καλυφθούν τα μεγάλα εκπαιδευτικά και μορφωτικά κενά.

Η παρόλα...

As δείξουμε λίγη επιείκεια στον κ. αντιπρόεδρο. Στην οικογένεια Πάγκαλου φαίνεται ότι εύκολα συγχέουν τη δημοκρατία με τη δικτατορία. Ο παππούς Θ. Πάγκαλος, από βουλευτής του πιο δημοκρατικού κόμματος το 1923, έγινε, έπειτα από μικρό χρονικό διάστημα, ΔΙΚΤΑΤΩΡ. Ευτυχώς για βραχύ χρονικό διάστημα.

Γ. Τρανταλίδης
Δικηγόρος - Πειραιάς

Πίσω στο... Μονοπόδιο

της διπλωματικής υπηρεσίας στη διάμορφωση της εξωτερικής πολιτικής πέρασε σε άλλους φορείς. Στα πρωθυπουργικά γραφεία και στα γραφεία υπυργών και υπυπουργών με ορατούς και άρατους μυστικοσύμβουλους, φαινόμενο που περισσότερο χαρακτηρίζει τη σημερινή κυβέρνηση, μαζί με την άσκηση μιας υπέρπρους μυστικής διπλωματίας.

Υπό το φως των ανωτέρω σε τι θα ωφελοούσε η επαναφορά του αναχρονιστι-

Πολιτικά παράδοξα και άτοπα

Κύριε Διευθυντά,
Δημοσκοπήσεις τοποθετούν κατά καιρούς τους πολιτικούς μας σε πολύ χαμηλά επίπεδα εμπιστοσύνης κατά τις εκτιμήσεις των πολιτών. Το φαινόμενο αποτελεί παράδοξο, δεδομένου ότι στο δημοκρατικό πολίτευμα που απολαμβάνουμε σήμερα, οι πολιτικοί εκλέγονται από τον λαό, ο οποίος φαίνεται ότι παράσποντος από την περιρρέουσα δημαγωγία δεν κάνει σωστές επιλογές προσώπων και στη συνέχεια, αντί να μέμφεται τον εαυτό του, κατηγορεί εκείνους που εκλέγει.

Ηγε το Σύνταγμα επιτρεπόμενη δυνατότητα επανεκλογής βουλευτών απεριόριστες φορές οδηγεί συχνά στο φαινόμενο η βουλευτική ιδιότητα να ασκείται διά βίου και πολλές φορές να κληρονομείται σε καπίντες, με όλα τα δυσάρεστα συνεπακόλουθα για το πολίτευμα και τον τόπο. Αναθέτως, για άλλα δημόσια αξιώματα, όπως του Προέδρου της Δημοκρατίας και του νομάρχη, ισχύει το όριο της οκταετίας.

Τα άτοπα πολιτικών ηγετών είναι γνωστά από την αρχαιότητα. Ο αναγνωρισμένος ως αυστηρά αντικειμενικός ιστορικός Θεουκιδίδης, στην αρχή της εξιστορήσεως του Πελοποννησιακού Πολέμου (430-404 π.Χ.), κάνει σύντομη αναφορά σε παλαιότερα χρόνια, όταν το πολίτευμα ήταν ακόμη τυραννικό, ήτοι πριν ο τύραννος των Αθηνών Κλεισθένης καθιερώσει μετά το 508 π.Χ. για πρώτη φορά τη Δημοκρατία, σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «Εξάλλου, οι τύραννοι που κυβερνούσαν τις ελληνικές πολιτείες δεν απέβλεπαν παρά μόνο στα προσωπικά και οικογενειακά τους συμφέροντα και γι' αυτό κυβερνούσαν πολύ συντηρητικά».

Και σε μεταγενέστερες εποχές οι εκτι-

Χρήστος Θ. Μπότζο
Πρόεδρος

ΠΑΡΕΝ 3/2/11